

[Indenrigsministeren.]

frem og finde de Huller, der er, og saa tage fat paa Forskningsarbejdet. Det maa derunder være Formaalet at finde, hvad der er bedst, mest tjenligt, lettest o. s. v., og angaaende alt det skal man give de byggende Raad, men man skal ikke, saadan som det ærede Medlem synes at ville antyde, blande sig i Arbejdsstridigheder. Vi kan fortælle, hvad der er lettest, hvad der er mest praktisk, og hvad der er billigst, at bære Brædder op i Stedet for at bruge Hejseværk, men at blande sig i de Stridigheder, der maatte være mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i den Anledning, kan der selvfølgelig ikke være Tale om.

Det er rigtigt, at der et Par Steder, vistnok i Ændringsforslagene i Betænkningen, staar „Bygningsforskning“, hvor der skulde staa „Byggeforskning“. Det er imidlertid rettet, og naar denne Rettelse ikke er kommet til Udtryk, er det alene, fordi vi har Typografstrejke her i Landet i Øjeblikket.

Det ærede Medlem var videre inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt at gennemføre den Ændring, som er foretaget i § 2 angaaende Bestyrelsens Sammensætning, hvori det hedder, at til Bestyrelsen kan Personer, der er økonomisk afhængige af specielle Interesser inden for Byggehvervene ikke udpeges. Jeg mener, det er rigtigt, at det, saa stærkt som det sker her — og for øvrigt maaske endnu stærkere i Betænkningen —, fremhæves, at de Folk, der skal staa i Ledelsen, skal være uafhængige. Man maa ikke kunne sige, at den og den Mand sidder i den og den Virksomhed, og at det har paavirket ham i hans Forhold som Bestyrelsesmedlem. Det vilde efter min Opfattelse være fuldkommen ødelæggende for Institutts hele Virksomhed. Den Omstændighed, at saadanne Folk kan komme ind i Repræsentantskabet, er ikke noget Bevis for, at de ogsaa burde være i Bestyrelsen; tværtimod. Det er nemlig Bestyrelsen, der tilrettelægger Arbejdet og sidder i Ledelsen, bestemmer hvilke Omraader der skal behandles, medens Repræsentantskabet skal hjælpe med til, at Forskningen bliver saa effektiv som muligt. Jeg tror, at Loven i den Form, den faar, vil skabe et godt Grundlag for det Institut, som jeg forstaar, at alle erkender Betydningen og Nødvendigheden af, og jeg tror ogsaa, at man paa det Grundlag vil kunne naa til et udmærket Resultat.

Chr. J. Hansen: Den højtærede Indenrigsministers Svar giver ikke Anledning

til mange Bemærkninger eller til stor Diskussion om denne Sag. Men naar den højtærede Indenrigsminister ikke kan give Løfte om, at ogsaa Beretningen om Institutts Arbejde og dets Regnskab skal komme til Rigsdagsmedlemmernes Kundskab, forstaar jeg ikke rigtig den højtærede Ministers Standpunkt. Saa vidt jeg forstaar, bliver det dog Rigsdagen, der kommer til at bevilge langt den overvejende Del af de Beløb, som skal bruges til hele dette Forskningsarbejde. Naar man nu f. Eks. ved, at Beretning og Regnskab fra Hypotekbanken, fra Nationalbanken og maaske ogsaa fra andre Institutioner forelægges Tingenes Medlemmer og kommer til deres Kundskab, synes jeg, der ogsaa kunde være nogen Grund til, at det paagældende Byggeforskningsinstituts Regnskab og Beretning om, hvad det har foretaget sig i Aarets Løb, kom til Tingenes Medlemmers Kundskab. Jeg synes, det er et meget lille Ønske, som der var Grund til at imødekomme.

Det ærede Medlem Hr. Bouet var inde paa Spørgsmaalet om de Folk, der havde Forbindelse med Byggeinteressenerne, og om Bestyrelsen. Jeg er i den Henseende fuldkommen enig med den højtærede Indenrigsminister. Jeg er ogsaa af den Opfattelse — og det har glædet mig, at det er kommet til at staa i Betænkningen —, at Personer, der er Indehavere, Funktionærer eller fastlønnede Tillidsmænd eller lignende, ikke bør kunne blive Medlemmer af Bestyrelsen. Jeg synes, det er helt rimeligt, at naar man bevilger ret betydelige Beløb til et saadant Formaal, maa der ikke kunne kastes nogen som helst Skygge af Mistanke paa en eneste af dem, der sidder i en saadan Bestyrelse, for at have visse specielle økonomiske Interesser at varetage der. Jeg synes, man paa det Punkt maa være enig i Lovforslagets Affattelse, og jeg er som sagt helt enig med den højtærede Minister om dette Spørgsmaal.

Man har nævnt Spørgsmaalet om et Centralbibliotek. Det er maaske meget rigtigt, at man skal have et saadant. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at man først og fremmest maa sørge for, at de Resultater, som Byggeforskningsinstituttet kommer til, bliver publiceret ved Hjælp af Dagspressen; for det er nu paa den Maade, noget saadant bedst kommer til Kundskab for de flest mulige. Man kan ikke forlange, at enhver, der er byggeinteresseret, skal henvende sig til et Centralbibliotek, der maaske oven i Købet skal ligge her i København, den fjerneste Afkrog af Landet, for at faa Oplysning om, hvad